

FTMS
Filipino Tribe
Mission
Sweden

NYHETSREV

Nr 2 2009

NYHETER I DETTA NYHETSREV

1. Nygamla projekt drar igång på allvar 2009
2. Årskontroll av fadderbarnen
3. Nya satsningar 2009 - 2010
4. Tandläkarbesök för Mamanwas fadderbarn
5. Besök hos ögonspecialist

NYGAMLA PROJEKT DRAR IGÅNG PÅ ALLVAR 2009

1. Diabetesklinik i Adlay

Ett av de återkommande problemen i Filippinerna är ovissheten med bokade besök. Bara fyra dagar innan vi alla skulle åka, fick jag veta att doktorn vi skulle besöka i Ozamiz skulle vara i Manila just under söndagen och måndagen vi hade bokat att vara i hans klinik. Att ändra till senare gick inte eftersom vår doktor hade, i sin tur, bokat egna besök dagarna efter. Detta innebär att Dr Pasaporte, som är huvudansvarig, bjöd oss på klinikens invigning den 24 april istället. Detta innebär att den planerade turen till Ozamiz som jag redogjort för er innan, kommer att genomföras den 23-26 april istället.

Kan man inte förutse detta? En fråga som du kanske ställer dig. I Sverige är vi noggrannare med att passa tider, men här i provinserna har inte alla klocka utan arbetar efter solens upp och nedgång. Tyvärr har det blivit en tradition att ändra tider, och som högvälönad har man heller inte så stort underlag, så helt framt, om en läkare eller annan bidragsgivare bokat ett frivilligt, och oavlönat besök/behandling och helt plötsligt får en betalande klient, kommer denna betalande klienten att få förtur. Ett förlopp som ideligen försenar arbetet med att hjälpa de fattiga.

Kan vi inte betala för behandlingen så att de får hjälp då? Nej, så mycket pengar har vi inte, utan vi får finna oss i att vänta och omboka flera gånger, för att så småningom få tillgång till de tjänster vi behöver. Men vi utnyttjar denna tid maximalt (se andra artiklar om läkarbesök) genom att ge undervisning till föräldrar, stamledare och andra om nyttan med hygien, tandvård, läskunnighet m.m. så att de ska bli inspirerade att lära sig mer.

ÅRSKONTROLL AV FADERBARNEN

Vi har nu i det närmaste avslutat alla uppdateringar och håller på att sammanfatta dem för att skickas ut till våra faddrar. Regnperioden är förlängd, och som man i Sverige klagat på klimatförstörelse p.g.a. varmare somrar och kallare vintrar, eller ibland tvärsom, låter det likadant här, men med regnet som objekt. För oss innebär det återigen att vi inte kommer upp till byn Gacub, men vi ligger i startgroparna för detta så fort solen tittar fram ett par timmar mellan 6:00–10:00. Då stelnar leran och vi kan fara upp i berget igen med motorcyklarna.

Det har varit en bra inledning på 2009 och vi hoppas på mer utfört under det här året eftersom vi fått fler samarbetspartners via tandläkare och ögonspecialister.

Ett av problemen är fortfarande avstånden och fattigdomen. Det är inte lätt att ha kontinuitet och vi hoppas därför att vi ska kunna expandera med fler faddrar under året så att vi kan heltidsanställa någon som på heltid arbetar med att ge barn och föräldrar vad de behöver. I detta arbete ingår också ett av de svåraste arbeten någon kan få, att förhandla mellan olika stammar som inte har utbildning, och som har olika syn/kultur när det kommer till utförande av olika arbeten. Det är ofta s.k. politiska tvister som utmynnar i våldsamheter. Tyvärr kallar man det krig i tidningar, via Cnns rapportering, men det är mera av slaget kulturella och religiösa dispyter. Jag finns mitt ibland dem och ser hur det fungerar, och rädslan som är uppbyggd är inget mer än en myt.

NYA SATSNINGAR 2009 – 2010

1. Medicinsk mission

Liksom arbetet med Diabeteskliniken har detta besök inskränkt sig till att jag har haft förnyande möten med en av de koordinerande medarbetarna, Joey Daus i Arise Ministries, eftersom vi inte kunde få vår tid hos läkaren då han hade s.k. akutbesök på andra håll. Vi samordnar detta möte att ske i samband med starten av Diabeteskliniken i Ozamiz den 24 april. Avståndet mellan dessa städer är endast tre timmar, vilket är en kort sträcka här.

Istället har vi omfördelat en gåva för medicinska projekt, med pengar från faddrarna för att ge hälsa till fler människor. Om detta kan ni läsa i följande två artiklar; tandläkarbesök, och besök hos ögonspecialisten.

TANDLÄKARBESÖK FÖR MAMANWAS FADDERBARN

Tisdagen den 24 februari var en milstolpe i vårt arbete med att samordna lokala resurser med de bidrag vi får från er för att hjälpa barnen till en bättre framtid.

Det är tyvärr så att den mesta hjälpen till stambefolkningen många gånger endast ges av personer som vill ha röster till nästa val för något liknande byråd eller kommunfullmäktige. Detta innebär att både stamfolk och Filippinare i övrigt är undrande när vi säger att vi vill hjälpa dem till bättre hygien och visa hur man kan utföra olika arbeten som miljöskydd, odling, fiske m.m. utan att ha anspråk på gentjänst.

Läkarna har dock förstått detta för länge sedan. Flera läkare genomför egna projekt för att hjälpa de fattiga, och när vi fick reda på varandras existens så erbjöd de att de vill hjälpa oss gratis, mot att vi betalar materialet. I det att de själva betalar materialet, räcker inte hjälpen till så många, men i det att FTMW betalar materialet kan vi tillsammans hjälpa fler. Vi arbetar partipolitiskt och religiöst obundet.

Eftersom vi har två barn med familjer i Taganito, kom vi överens att göra en första insats för dessa.

Som du kanske vet redan, går fadderavgiften till tre olika underhåll, barnet, familjen och stammen/byn. Nu hade vi möjlighet att låta föräldrarna komma med sitt fadderbarn, men också med andra barn som har problem med hälsan. Både inom familjen och i byn.

Här kommer en redogörelse för dagen med bilder och förklaringar till vad som hände, hur och varför. Det intressanta med att arbeta med stamfolk är att de lär snabbt, men har motfrågor som är intressanta att arbeta med, och samtidigt lösa för att de ska förstå och veta hur de ska göra nästa tandläkarbesök behagligare utan att vara rädd för smärta.

Visst känns detta igen? Hur många Svenskar har inte tandläkarskräck?

Jag ska erkänna att jag blev oerhört förvånad över Angel som behövde dra ut två tänder, men inte reagerade med en blinkning när tandläkaren satte bedövningen. Hon var oerhört duktig, trots detta var inte Rashel Mae så övertygad att det skulle gå bra, fast att hon inte hade lika grava problem som sin kompis Angel.

HOS TANDLÄKAREN

Tandläkare Ariel Uriarte och Lärarinnan Edelina Peraz

Barnen anlände klockan 9:00 på morgonen till bussterminalen. Där mötte jag dem tillsammans med pastorerna Teodoro Bat-ao och Ricaredo "Ric" Huelma för att köra dem till tandläkarkliniken.

Edelina "Ading" Peraz är lärare för Mamanwa i Taganito. Hon har 35 barn och 25 vuxna i sin skolsal som gruvbolaget TMC Taganito Mining Corporation byggt uppe vid Mamanwas nya boplats. TMC har även byggt de nya husen och dragit sanitet och vatten till dem.

Först att börja var Angel Salazar.

Hon var fantastiskt duktig. Utan att röra en min, uttrycka ett ord eller ens visa med ansiktsuttryck oro eller smärta, tog hon båda bedövningarna, en i taget, för att dra ut två tänder. En tand i överkäken och en i underkäken. Nu ska tänderna få röra sig fritt i fyra månader, sedan ska hon komma tillbaka för att se om de har placerat sig. Om inte, får vi se om vi kan justera med hjälp av tandställning.

Detta kanske du känner med?

Rashel var inte på humör att få en tand utdragen, trots att Angel varit före henne utan att visa ett spår av obehag.

Pappa fick lägga sig i stolen och Rashel låg i hans famn. Efter att bedövningen var satt, ändrade hon dock attityd och tyckte att det var spännande.

Rashel saknar fadderpengar just nu, men vi har ett sparkapital kvar från förra året som vi använder till henne. Hennes mamma och lillebror avled förra året i tuberkulos.

PÅ LÄKARSTATIONEN

Efter tandläkaren gick vi till den lokala hälsostationen för att kontrollera den allmänna hälsan på både föräldrar och barn.

Här var det inte så farligt. Bara stetoskop och att andas samt att doktorn tittade på tungan och ögonen.

Angels syster Mareth har en sällsynt sjukdom på ögonen, så med henne gick vi till ögonläkare efter lunch.

Vi fick recept på medicin till Rashels pappa samt vitamintillskott till barnen som vi löste ut.

Här kan ni se hur avslappnande det var att träffa en doktor efter att ha varit hos tandläkaren.

Nu var alla hungriga, och tandläkaren hade sagt att det inte var några problem med att barnen åt efter deras tandutdragningar, utan vi styrde stegen mot en restaurang, eller som det heter här, ett återi.

Under tiden tog jag en tur till apoteket och köpte ut medicin och tandkräm. Tandborstar hade vi köpt hos tandläkaren, men tandkrämen var slut.

LUNCH

Efter läkarbesöken var det dags för lunch. Då passade läraren på att undervisa föräldrarna hur man borstar tänderna, använder tandkräm samt doserar de läkemedel och vitamintillskott som de fått föreskrivna.

Båda familjerna fick med sig varsina tandborstar, även till Angels syskon och pappa.

PÅ ÖGONKLINIKEN

Som nämnt innan, hade Angels 12-åriga storasyster Mareth problem med ögonen. Något som växte på hornhinnan och som nu gjorde att hon inte kunde se på vänster öga, och som också börjat växa på höger öga.

Det visade sig att stadens ögonläkare inte var ögonläkare utan optiker. Han hade inte rätt utrustning för att se vilken sjukdom hon led av, utan bara för att tillverka glasögon. Så är det här i provinsen. De som behöver hjälp får ofta åka långt. Till de stora städerna som kallas city. Optikern ringde en ögonspecialist i Surigao city och sa att vi var välkomna dit när vi ville.

Hos ingen läkare betalade vi något arvode idag.

Alla läkare vi mötte, inklusive optikern, var glada att vi hjälpte, de som de kallar, de fattigaste bland de fattiga. Därför ingick det i deras välgörenhetsprogram att hjälpa oss fritt så de. Det bästa är att både tandläkaren och optikern vill vara med ut i djungeln nästa gång för att hjälpa fler.

Detta är bara början. Dessa bilder kommer att visas för olika stammar som inte kan läsa och skriva, för att de ska förstå att vi verkligen vill och kan hjälpa dem. Detta för att de ska förstå att vi inte går omkring och tar ”turistbilder” för skojs skull, utan för deras egen personliga skull.

BESÖK HOS ÖGONSPECIALIST

Eftersom Mareth Salazar hade en ögonsjukdom som inte kunde diagnostiseras, bestämde vi med hennes mamma att vi skulle åka tillsammans redan nästa dag till Surigao city, eftersom jag skulle dit i annat ärende med min fru och kunde ta dem med mig. Nu blev det inte bättre än att Angels och Mareths gammelmorfar avlidit under dagen vi var i Cantilan hos alla läkarna, så när jag kontaktade dem på onsdagsmorgonen fick jag beskedet av deras lärare Ading, att deras mamma gått ut i djungeln till hennes morfars boställe för att vara med på begravningen. Av den anledningen sköt vi besöket framför oss, och jag trodde inte att det skulle hinna med i detta nummer, men fick fel.

I helgen som följde, beslutade styrelsen att åka till Surigao city för att ordna med bankförbindelserna efter årsmötet, varför jag tidigt på måndagsmorgonen kontaktade läraren och frågade om de kunde följa med nu till staden, vilket de kunde.

Det hade hänt en olycka under helgen och Adings dotter Felma hade cyklat omkull och slagit huvudet så illa att blodutgjutning skett i hennes vänstra öga. Ading frågade därför om hon kunde få följa med.

Detta tillät vi eftersom vi har pengar för kommunen också, men det visade sig vara gratis för henne, eftersom hon var barn åkte hon gratis på bussen, och läkaren sa att det inte var något farligt som skulle hämma hennes seende.

Här sitter de tillsammans i väntrummet.

Läkaren, MD Jaimenito C. Go, som trots sitt Kinesiska namn var Filipin, var mycket trevlig och pratade med oss alla hela tiden.

Han ville veta var de bodde, och om de fått vaccin mot en ögoninfektion som han trodde var utrotad i Filippinerna, men som han nu sa att Mareth hade.

Mareths mamma berättade att de inte haft tillfälle att ge vaccin och att en del stamhövdingar är skeptiska till att tillåta vaccin. Nu är Mareth ett levande bevis till dessa stamhövdingar att vi måste se till att alla barnen får vaccin så fort som möjligt.

Vidare berättade han att sjukdomen heter Post-Measles Keratitis. En slags grymig hornhinneinflammation som, när den gått så långt som i Mareths vänstra öga, inte kan behandlas med medicin.

Han ordinerade medicin som skulle droppas i ögat tre gånger om dagen för hennes högra öga, för att se om det inte är för sent att rädda detta.

Vidare berättade han att det enda sättet för Mareth att få synen tillbaka är en hornhinnetransplantation, och dessa utförs endast på två platser i Filippinerna, i Manila och i Davao.

Han berättade att han normalt skickar patienter till Manila, underförstått att de är oftast rika och har råd med detta. I Mareths fall är det en katastrof, eftersom hon aldrig kommer att ha råd. 12 år och redan dömd att bli blind, en inte alltför rolig diagnos för en flicka som är aktiv andraklassare i grundskolan.

Vi pratade om hur vi skulle te oss i hennes fall och beslutade följande åtgärder.

1. Hon ska få medicin för sitt högra öga.
2. Läkaren kommer att kontrollera med Davao, vem och hur denna operation görs.

Han var osäker eftersom han aldrig samarbetat med dem, men han lovade att ringa mig kommande onsdag.

Som tidigare nämnt var det inga problem med Felmas ögon. Ett besked som var bra efter de tragiska nyheterna innan.

Felma var orolig, men hennes oro släppte efter ett tag och båda barnen var positiva till att ha fått hjälp och samtidigt se hur en ögonläkare arbetar.

Nu har de en bra översikt på hur ett samhälle med sjukvård kan fungera och att de är en del i detta.

LUNCH

Under lunchen träffade vi ordförande, vice ordförande och kassören för samtal om hur dagen varit och vad som nu ska ske.

Vi berättade att vi nu bara väntar på besked från ögonläkaren om vi kan åka till Davao eller Manila, samt att vi inte vet hur det ska finansieras eller hur stammen kommer att reagera.

De lovade att tillsammans med läkaren, visa alla hövdingar vad som är bra för deras barn och familjer, och jag arbetar vidare med att få en behandling. Mamman vill att så sker.

DAVAO

I detta nummer kommer jag inte att visa några bilder från hennes undersökning eller operation eftersom det inte hänt än, men redan dagen efter, tisdagen den 3 mars, ringde doktor Go till mig och talade om följande angående transplantation av hornhinna till Mareth.

- Davao utför kompletta transplantationer och har en hornhinnebank från olika donatorer.
- Mareth kan opereras under deras välgörenhetsprogram, vilket kommer att undanröja många av kostnaderna.
- Vi måste dock betala donatorn för hornhinnan. Vi har inte fått pris än utan får det senare.

Han berättade att det är fritt att åka dit när som helst, varför jag redan föreslagit familjen att de ska åka dit på måndag den 9 mars så ska jag möta dem där, eftersom jag är i Cagayan de Oro och Ozamiz från och med torsdag den 5 mars.

Väl på Davao Medical Center, kommer de först att ta mått på ögat och göra de undersökningar som behövs för en transplantation. Efter detta ska vi vänta på donation. Hur detta sker, vet jag inte idag, utan jag kommer att informera mig så snart som möjligt.

GÅVA

Denna operation kommer att innebära kostnader som är utanför vårt sparade kapital, och som ni ser försöker jag att finna finansiärer lokalt och genom olika program från regeringshåll och andra organisationer. I Mareths fall kommer vi att söka hjälp från två andra instanser. Socialförvaltningen i Claver kommun, som är den kommun som byn Taganito tillhör. NCIP är det statliga organet för urbefolkningen, och de har vissa fonder för Mamanwa, liksom för andra stammar. I detta fall krävs att stamhövdingarna samarbetar med oss och familjen för att frigöra pengar till detta.

Eftersom vi har extra utgifter i vilket fall i samband med transporter, mat, hotell, hygienartiklar m.m. så är vi tacksamma om du vill ge en gåva till detta.

Om du ger oss en gåva för detta, märk det med: medicinska projekt, eller CHP1100 (Barnhälsovård).

Tack för din gåva!

Med detta tackar jag för denna gång och framför mitt och mina medarbetares varma tack för ditt engagemang. Boka gärna redan nu ett besök på Torp i sommar. det ligger utanför Örebro och mer information kan fås via EFK, Örebromissionen eller Svenska Baptistkyrkor.

Guds frid

Thor Klaveness

Adlay, Carrascal
8318 Surigao del Sur
Philippines

thor@tribemission.com
+63 929 803 6638

Fadderavgiften

Den månatliga avgiften för ett fadderbarn är €20/SEK200 eller €15/SEK150 för gruppssponsor och kan betalas på följande sätt:

1. Via autogiro
2. Via inbetalningskort som inbetalas per månad, kvartal, halvår eller år efter eget val.

Vid betalning inom Sverige kan betalning göras till konto enligt nederst på sidan.

För betalningar utanför Sverige men inom Europa, betala till: NORDEA Sweden
IBAN: **SE31 9500 0099 6042 0418 2960**
SWIFT: **NDEASESS**

Internet sidor:

Hemsidan för nätverket:

www.tribemission.com

Filipino Tribe Mission Sweden's hemsida:

Se FTMS i menyn

Filipino Tribe Mission Welfare's hemsida:

Se FTMW eller Philippines i menyn

Fadderbarn:

Se Child sponsor i menyn

FILIPINO TRIBE MISSION SWEDEN

Org. Nr: 802422-2393

ftms@tribemission.com

Att: Klaveness

Norreväg 11/46

233 39 Svedala

Sverige

Ordförande Bodil Klaveness: klaveness21@hotmail.com

Kassör Rosauro Maniquis: ro_cee@yahoo.se eller

rosauro@tribemission.com

Kontoinformation:

Pg: 418296-0

Bg 5495-2361

Bank account: 9960 420418 2960

IBAN: SE31 9500 0099 6042 0418 2960

BIC-Code (SWIFT): NDEASESS